

Cattleya luteola Lindl.

**syn.: Cattleya flavida Klatsch
Cattleya meyeri
Cattleya modesta Meyer
Cattleya epidendroides Hort.
Cattleya holfordi Hort.
Epidendrum lutéolum Rchb.**

Verspreidingsgebied

Cattleya luteola is het kleinste plantje uit het omvangrijke geslacht.

Het heeft een enorm verspreidingsgebied, dat loopt van Mexico tot Zuid-Brazilië. Voor het vinden van de juiste plaats in de kas zal enig 'reizen' vereist zijn.

Warm is zijn kweekwijze, maar omdat hij veelal in bergachtige streken voorkomt, kan er nog wel eens wat verschil zijn: zelfs Oost-Peru wordt als verspreidingsgebied opgegeven.

Hij verschijnt in 1853 voor het eerst in de literatuur, maar men vermoedt dat hij toen al enige jaren in cultuur was. De vindplaats lag ergens aan de bovenloop van de Amazone. Hij wordt vooral gevonden op beschaduwde, minder vochtige plaatsen.

Omschrijving

Bepaald geen forse Cattleya, eerder een tere plant, die juist in zijn aanpassingsperiode veel aandacht nodig zal hebben.

Het plantje heeft een dunne, kruipende, zich vertakkende wortelstok. De korte, gezwollen stengels zijn ovaal, iets platgedrukt; ze blijven klein, van 6 tot 7,5 cm.

Hij behoort tot de eenbladige Cattleya's. Het blad is lancetvormig, kan 10 cm lang worden en is stomp aan de bovenkant.

Voor een dergelijke kleine plant zijn de bloemen vrij groot, gemiddeld 5 cm. Het aantal bloemen loopt van 2 tot 5. Ze zijn licht geelgroen van kleur, de rand van de lip is witachtig, terwijl de zijlobben soms paarse strepen hebben. De vorm van de kelk- en kroonbladen is gelijk: lancetvormig met teruggebogen punten. De stamperzuil is halfronde en gebogen.

In Nederland valt de bloei meestal in november-december, maar volgens beschrijvingen bloeit deze Cattleya in de natuur het hele jaar door.

Cultuur

Een plant voor de warme kas, die op een luchtige, goed geschermd plaats gekweekt moet worden.

Een goede ventilatie maakt deze Cattleya stevig. Cattleya luteola is bepaald geen makkelijk te kweken plant. Afhankelijk van zijn vorm (sommige zijn al zo gegroeid, dat ze niet meer in een pot te krijgen zijn), kweken we hem in de pot of op een blok. Door zijn kruipende groeiwijze komt een blok het meest in aanmerking: het eist meer verzorging, maar men kan makkelijker aan de cultuurvoorwaarden van de plant voldoen.

Als de bloeitijd in mei-juni valt, dan komt de nieuwe scheut in de vroege zomer, en naarmate de nieuwe scheut doorzet, en vooral wanneer hij wortels gaat maken, kan meer water gegeven worden. Het goed droog worden van het oppotmengsel is makkelijker te constateren en gaat sneller dan bij potcultuur.

In de herfst raakt de nieuwe bulb (stengel) volgroeid en verschijnt reeds de nieuwe bloemschede, die tegen al te grote vochtigheid beschermd moet worden. Als u onderaan in de schede een

verdikking ziet, kunt u het vlies voorzichtig boven openmaken om de knoppen er makkelijker boven uit te laten komen. In die tijd kan de plant wat meer vochtigheid verdragen.

In Nederland valt de bloeitijd meestal in de maanden november-december. De plant start zijn cyclus dan in het voorjaar met een nieuwe scheut en eindigt het jaar met bloei.

Daarna volgt een korte rusttijd, waarbij de minimum nachttemperaturen rond de 17°C liggen.

Als u de plant oppot, dan moet u vooral een goed doorlatend mengsel kiezen: dicksonia, osmunda met mexifern of bark.

Bij blokcultuur zal de plant, bij voldoende grootte van het blok, jaren kunnen blijven doorgroeien, selecteert u daarom vooral een goed blok of een stukje kurkschors, maar afhankelijk van de luchtvochtigheid van uw kas zult u een of twee keer per dag schors of blok in de groeitijd moeten nevelen.

Een keer per veertien dagen mest zal voldoende zijn.

De bloemen blijven ongeveer drie weken goed, maar door hun korte stelen zijn ze niet geschikt als snijbloem.

Voor vensterbankcultuur is deze *Cattleya* minder geschikt.